

at give Understøttelse til Fattige, men vi kunne ikke paalægge det ved Lov som Forpligtelse. Paa samme Maade er det human og rigtigt, at en Politibetjent, der anholder en Mand, paa dennes Begjæring benytter den Myndighed, vi have tillagt ham i det nye Affnit af § 13, til at indhente Oplysninger om Bopæl og Navn paa Folk, der kunne være til den Anholdtes Forsvar; men vi kunne ikke her i Loven paalægge ham en saadan Forpligtelse, og vi paalægge den heller ikke, saaledes som Forslaget her er stillet. Den ærede Forsamling maa nemlig vel være opmærksom paa, at saaledes som dette Forslag er stillet, vil det ikke i Virkeligheden hde den Beskyttelse, som man ønsker at hde; Udtrykkene give ingen sikker og bestemt Ret. Den ærede Rigsdagsmand for Ringsted (Müllén) gjorde specielt den Bemærkning, at jeg jo havde indrømmet, at naar vi fik en Reform i Retspleien, saa var det nødvendigt at have flere Vidner, og dette, meente han, maatte ikke blot gjælde paa den ene Side, nemlig Statens, der nu skulde overbevise den Anklagede om hans Brøde, men ogsaa paa Forsvarets Side. Nei, det troer jeg dog ikke, at man kan sige; det, hvorpaa det kommer an ved Reformationen i Retspleien, er, at Staten giver Slip paa den Sikkerhed, som den nu har igjennem Inquisition og Forhør; denne Sikkerhed maa den saa søge at naae ad anden Vej, og dertil sigter foruden mange andre Bestemmelser ogsaa som en lille Hjælp det nye Affnit, vi have tilføjet til § 13; den Anklagede derimod bliver ved Retspleiereformen stillet bedre, end han nu er, og der er forsaavidt ingen Grund til at gjøre Noget for hans Vedkommende. Jeg vil imidlertid sige, at dersom det overhovedet lod sig gjøre, og dersom Forslaget virkelig indeholdt den Sikkerhed, man troer, det giver, saa fik det at gaa; men jeg er vis paa, at man i begge Henseender skuffer sig.

Det glæder mig overordentlig, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) lod sig ved min Drubsel om at ville holde et Foredrag paa halvanden Time

frømme fra at komme ind paa Theorien om Forholdet imellem Finantsloven og andre Love. Jeg seer i denne Givener af den ærede Rigsdagsmand en Anerkjendelse af, at han betragter lange theoretiske Foredrag, der ikke kunne siges at staae i praktisk Forbindelse med den foreliggende Sag, som noget Ubehageligt og Uheldigt og som Noget, Thinget helst vil undgaae; jeg haaber ogsaa, at denne Anerkjendelse vil gjøre sig gjældende ligeoverfor Flere end mig.

Med Hensyn til Forslaget under Nr. 12 maa jeg sige, at jeg havde troet, at vi kunde have undgaaet en udførlig Behandling deraf. Der er i Udvalgets Betænkning, Pag. 6, Sp. 1 sagt, hvad der overhovedet lader sig sige for Mindretallets Forslag, og jeg havde ventet, at det havde været tilstrækkeligt at henvise dertil. Imidlertid er der fra forskellige Sider fremsat Indvendinger imod Mindretallets Forslag, og da Modstanderne af Forslaget sidst have havt Ordet, maa det maaskee være mig tilladt endnu at tilføie nogle faa Bemærkninger. Jeg skal da først gjøre opmærksom paa, at det virkelig er en Misforstaaelse af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), naar han har troet, at Den, der blev anholdt, fordi han formeentes at staae i Begreb med at begaae en Forbrydelse, var værre stillet end Den, der anholdtes, fordi han mistænktes for at have begaaet en Forbrydelse, thi, sagde han, Den, som mistænktes for at have begaaet en Forbrydelse, kan bevise sin Uskyldighed, medens derimod den Anden ikke kan bevise Noget, thi det Hele, der for hans Vedkommende er Tale om, er kun en Mistanke om noget Forestaaende, ikke om noget Sket. Ja, dersom Meningens var, at Den, der var anholdt, fordi han mistænktes for at staae i Begreb med at udføre en Forbrydelse, skulde undergaae en vidtløftig Proces, saa kunde dette være ganske rigtigt; men det er jo slet ikke Meningens. Meningens er den, at Anholdelsen kun er et Middel til at fjerne fra særdeles gunstige Omstændigheder for en Forbrydelse Den, der maa antages at have en stor Lyft til at begaae den. Anholdelsen gaaer ikke ind paa at